

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/84/2017
Identifikačné číslo spisu:	1517010234
Dátum vydania rozhodnutia:	28.03.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:1517010234.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Hatalu v trestnej veci obvineného H. G. G. pre zločin prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 28. marca 2018 v Bratislave dovolanie obvineného H. G. G. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. augusta 2017, sp. zn. 3To/65/2017, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného H. G. G. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 11. mája 2017, sp. zn. 2 T 29/2017 boli obvinení H. G. G. a R. T. uznaní za vinných zo zločinu prevádzachstva podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na skutkovom základe, že

obvinení R. T. a H. G. G. spoločným konaním po vzájomnej dohode spolu s ďalšími doposiaľ neustálenými neznámymi páchatelmi umožnili minimálne desiatim osobám, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky za finančnú odmenu nedovolené prekročiť štátnu hranicu Maďarska a Slovenskej republiky, a to takým spôsobom, že dňa 25. januára 2017 neznámi páchatelia vyššie uvedené osoby naložili na bližšie nestotožnenom mieste na území Rumunskej republiky, tieto previezli cez Maďarsko na územie Slovenskej republiky, pričom hranice Rumunskej republiky a Maďarska, ako aj Maďarska a Slovenskej republiky prekročili na doposiaľ nezistených hraničných prechodoch a následne dovezli na doposiaľ nezistené miesto na území Slovenskej republiky, kde ich naložili do doposiaľ nestotožnených osobných motorových vozidiel, pričom osem z vyššie uvedených osôb, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky previezli na doposiaľ nezistené miesto, nachádzajúce sa v Nemeckej spolkovej republike a dve z vyššie uvedených osôb, ktoré nie sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky ani osobami s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky neznámi páchatelia previezli dňa 25. januára 2017 do Bratislavy, kde ich ubytovali v byte, nachádzajúcom sa v U. na ulici T. číslo X, ktorý si prenajíma obvinený H. G. G. a kde tieto osoby prenocovali, pričom vyššie uvedený prevoz dvoch osôb, ako ich aj ubytovanie zabezpečil obvinený H.

G. G., a to za vopred dohodnuté finančné prostriedky v nezistenej hodnote, následne dňa 26. januára 2017 tieto dve osoby naložil obvinený H. G. G. v presne nezistenom čase v poobedných hodinách v Bratislave na ulici J. do motorového vozidla Mercedes Benz E220 sivej farby, evidenčného čísla U., VIN: B., ktoré ako vodič riadil obvinený R. T., ktorý mal v úmysle previesť tieto osoby za vopred dohodnutú sumu v hodnote 850,- Eur do Rakúskej republiky cez hraničný prechod H. - X., nachádzajúci sa na diaľnici D4 a následne do Nemeckej spolkovej republiky, pričom dňa 26. januára 2017 v čase o 17.25 hod. bolo uvedené motorové vozidlo operatívnou hliadkou Národnej jednotky boja proti nelegálnej migrácii, Oddelenia operatívnej činnosti a vyšetrovania pred hraničným prechodom H. - X. zastavené a uvedená hliadka vykonala kontrolu vyššie spomínaného motorového vozidla, pri ktorej našla vo vozidle dve osoby - mužov z Tureckej a Sýrskej republiky, a to J. Y., narodený XX. H. XXXX a Z. D., narodený X. H. XXXX bez dokladov totožnosti, ktoré by ich oprávňovali na vstup na územie Slovenskej republiky a bez udelených platných víz.

Okresný súd obvinenému H. G. G. za to uložil podľa § 355 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Obvinenému R. T. uložil podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j), l), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd výkon uloženého trestu obvinenému podmienene odložil na skúšobnú dobu 5-ich rokov a zároveň uložil probačný dohľad nad správaním obvineného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. súd tomuto obvinenému uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatela negatívny vplyv a ktorí boli jeho spolupáchateľmi na trestnom číne.

Rozsudok ohľadne obvineného R. T. nadobudol právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia t.j. 11. mája 2017.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený H. G. G. ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, a to proti výroku o vine, treste, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, pričom odvolanie odôvodnil podaním doručeným súdu 5. júna 2017, doplneným 4. augusta 2017, v rámci ktorého uviedol, že mal mať obhajcu už od vznesenia obvinenia, nakoľko v jeho prípade išlo o povinnú obhajobu v zmysle § 37 ods. 2 Tr. por. Od počiatku uvádzal orgánom činným v trestnom konaní, že nevie písať ani čítať arabským písmom. Vzhľadom k tomu, že od vznesenia obvinenia nemal obhajcu, považuje úkony do doby, kedy mu bol ustanovený obhajca, za neúčinné a nulité. Vzhľadom na namietané skutočnosti obvinený navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celej časti týkajúcej sa jeho osoby a oslobodil ho spod obžaloby.

Na základe včas podaného odvolania oprávnenou osobou vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí 8. augusta 2017, ktorý uznesením sp. zn. 3To/65/2017 (č.l. 584-590) podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného H. G. G. zamietol.

Rozsudok vo vzťahu k obvinenému H. G. G. nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 8. augusta 2017, kedy vo veci rozhodol krajský súd. Obvinený od uvedeného dňa uložený trest vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom.

Odpis uznesenia Krajského súdu v Bratislave obvinený H. G. G. prevzal 11. októbra 2017, jeho obhajca prevzal rozhodnutie 12. októbra 2017 a prokurátor ho prevzal 5. decembra 2017 (č.l. 590 p.v.).

Okresný súd Bratislava V predložil 8. marca 2018 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného H. G. G., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Namira Alyasryho, PhD.

Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 6. novembra 2017 (č.l. 606-614) z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c), g) Tr. por. a smeruje proti vyššie citovanému uzneseniu krajského súdu.

Obvinený v rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. uviedol, že výsluch dvoch svedkov, a to D. a Y. nebol v prípravnom konaní vykonaný v súlade so zákonom, preto takého výsluchu nemohli tvoriť podklad pre rozhodnutie súdov, pričom okresný súd neodôvodnil, prečo postupoval podľa § 263 ods. 3 Tr. por. s poukázaním na stanovisko sp. zn. Tpj 63/2009. Hlavné ťažisko dôkazov, o ktoré konajúce súdy opreli svoje rozhodnutia, pochádzajú z prípravného konania a napriek dôvodnej neúčinnosti boli na hlavnom pojednávaní vykonané čítaním. Podľa obvineného v prípravnom konaní neboli vyprodukované žiadne procesne relevantné dôkazy, ktoré by ho usvedčovali zo spáchania trestného činu.

Ďalej obvinený vo svojom dovolaní opísal analýzu výsluchov svedkov D. a Y., v rámci ktorej spochybňoval tlmočníka X., ako aj to, že tlmočník nepodpísal každú stranu zápisnice. Prítomný pri podpise na zápisnici je svedok v tejto veci policajt H. I., ktorý bol ako svedok vypočutý už pred vznesením obvinenia, čo následne vylučuje, aby mohol byť nezúčastnenou osobou po vznesení obvinenia pri výsluchu svedka, nakoľko zadržiaval obvinených a je podpísaný aj pod realizačným návrhom na začatie trestného stíhania. Vzhľadom na túto skutočnosť ide o neúčinný dôkaz. Podľa obvineného aj výpoveď svedka J. Y. bola zmätočná, pretože nebol dostatočne poučený o možnosti vypovedať alebo odprieť vypovedať z dôvodov podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Tr. por. s poukázaním na rozhodnutie R 2/2003.

Obvinený taktiež namietal nezákonnosť tlmočenia výsluchu svedka osobou nezapísanou v zozname tlmočníkov, vedeným Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, nakoľko neboli primárne oslovení tlmočníci zapísaní v predmetnom zozname s poukázaním na rozhodnutia R 32/1983, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 To 32/97. Nezákonnosť výsluchu maloletého svedka možno podľa obvineného badať aj v intenciách § 135 Tr. por. nakoľko išlo o osobu v čase výsluchu 17-ročnú a pri výsluchu nebol prítomný psychológ, kurátor či opatrovník.

Čo sa týka samotného výsluchu obvineného, tak tu obvinený uviedol, že na zápisnici z jeho výsluchu (č.l. 54) nie je podpis osoby, ktorá zápisnicu spisovala. Vzhľadom na nulitu tohto procesného úkonu sú neúčinné aj nasledujúce úkony naň nadväzujúce. Na upovedomení sa podľa obvineného podľa § 213 Tr. por. nenachádza ani len podpis tlmočníka W. Y., ktorý nie je zapísaný v zozname Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, hoci sa v texte uvádza, že text mal tlmočník preložiť a nie pretlmočiť, z čoho vyvstáva podozrenie, že orgány činné v trestnom konaní predmetnú listinu iba podali a nechali si podpísať doručenkou, bez posúdenia obsahu a významu upovedomenia na základe jeho riadneho pretlmočenia.

K dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. obvinený uviedol, že už od vznesenia obvinenia mal mať obhajcu, nakoľko v jeho prípade išlo o prípad povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 2 Tr. por. s poukázaním na rozhodnutie R 65/1978, ako aj vzhľadom k tomu, že od začiatku trestného stíhania uvádzal, že nevie písať ani čítať arabským písmom, teda nieto ešte latinkou, ako aj to, že neabsolvoval ani len základnú školu. Túto skutočnosť nemožno obísť ani tým, že v konaní bol pribratý tlmočník, nakoľko postavenie a úlohy tlmočníka obhajcu sú nezameniteľné a odlišné. Vzhľadom na to, že od vznesenia obvinenia nemal obhajcu, považuje úkony vykonané do doby, kým mu bol ustanovený obhajca, za neúčinné a nulité, ako aj všetky nasledujúce výsluchy svedkov v zmysle zásady ovocia otráveného stromu. Výklad ustanovenia § 37 ods. 2 Tr. por. podľa obvineného popiera judikát R 65/1978.

Vzhľadom na uvedené obvinený navrhol, aby dovolací súd rozsudkom vyslovil, že z vyššie uvedených dôvodov bol uznesením Krajského súdu v Bratislave z 8. augusta 2017, sp. zn. 3To/65/2017, porušený zákon v neprospech obvineného a súčasne navrhol v celom rozsahu zrušiť uznesenie odvolacieho súdu, rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 11. mája 2017, sp. zn. 2 T 29/2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo

zrušením, stratili podklad a následne aby dovolací súd vec prikázal Okresnému súdu Bratislava V na nové prerokovanie a rozhodnutie v potrebnom rozsahu. Taktiež obvinený navrhol, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 4 Tr. por. rozhodol o prerušení výkonu trestu odňatia slobody.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania na vyjadrenie ostatným stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté. Možnosť vyjadriť sa využil okresný prokurátor podaním došlým na súd prvého stupňa 20. novembra 2017 (č.l. 618-619).

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V v rámci svojho vyjadrenia uviedol, že obsah dovolania obvineného je totožný so skutočnosťami, ktoré uvádzal pred okresným ako aj krajským súdom, s ktorými sa okresný i krajský súd vysporiadali. K námietke, že vo veci nebol vykonaný osobný výsluch svedkov Z. D. a J. Y. na hlavnom pojednávaní prokurátor uviedol, že v prípade týchto svedkov boli splnené podmienky v zmysle § 263 ods. 3 písm. a) Tr. por. na prečítanie ich svedeckých výpovedí na hlavnom pojednávaní. V danom prípade bolo splnené, že sa jednalo o osoby, ktoré boli a sú pre pobyt v cudzine nedosiahnuteľné, ich výpovede z 28. januára 2017 boli vykonané kontradiktórnym spôsobom a výpovede svedkov spĺňajú aj požiadavky zákonnosti výsluchov.

Vzhľadom k námietke porušenia práva na obhajobu prokurátor uviedol, že obvinený v konaní pred orgánmi činnými v trestnom konaní v rámci svojho výsluchu z 28. januára 2017 uviedol, že hovorí po slovensky pomerne dobre, okrem iného hovorí plynule kurdsky a arabsky, teda rozumie týmto jazykom veľmi dobre, preto aj súhlasil s tlmočníkom z jazyka arabského, nebol to pre neho problém, pričom čítať a písať vie slabšie. Zápisnica bola spísaná v súlade s jeho výpoveďou a zároveň tlmočená a túto aj po pretlmočení obvinený podpísal. Skutočnosti, ktoré obvinený uviedol, nie sú samé o sebe bez ďalších relevantných skutočností dôvodom povinnej obhajoby v zmysle § 37 ods. 2 Tr. por. Podľa prokurátora v danej veci nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., nakoľko v prípravnom konaní ani v konaní pred súdmi nebolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu obvineného.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. prokurátor uviedol, že tak konanie na Okresnom súde Bratislava V a následne na Krajskom súde v Bratislave prebehlo plne v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku, zákonné boli vykonané dôkazy pred súdmi, náležite boli zistené a preukázaný skutkový stav vo veci a následne plne v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona bolo zákonne rozhodnuté. Plne sa stotožňuje so skutkovým a právnym základom vyjadreným v rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 11. mája 2017, sp. zn. 2 T 29/2017 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 8. augusta 2017, sp. zn. 3To/65/2017.

Na základe uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného H. G. G. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Vyjadrenie prokurátora bolo súdom prvého stupňa doručené obvinenému a jeho obhajcovi, ktorí však na vyjadrenie prokurátora nereagovali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. prostredníctvom obhajcu. Zároveň však zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolací súd pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie umožňuje oprávneným osobám podľa § 369 Trestného poriadku namietat' porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v zmysle dovolacích dôvodov, avšak námietky vzťahujúce sa iba k skutkovým zisteniam nie sú prípustným dôvodom na podanie dovolania.

Dovolanie je možné podať proti právoplatnému rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, pričom nie je prostriedkom na revíziu skutkových zistení, ustálených okresným a krajským súdom, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por.

Nedostatky napadnutého rozhodnutia obvinený uplatňoval v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Pokiaľ ide o porušenie zákona, v tejto súvislosti najvyšší súd už stabilne v rámci svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že také porušenie by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť úspešným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje.

Vzhľadom k namietaniu zákonnosti osobných výsluchov dvoch svedkov Z. D. a J. Y. na hlavnom pojednávaní čítaním ich výpovedí je potrebné uviesť, že dovolací súd sa plne stotožňuje s vyjadrením okresného prokurátora, ako aj s odôvodneniami okresného a krajského súdu a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Z obsahu spisového materiálu a z rozhodnutí Okresného súdu Bratislava V aj Krajského súdu v Bratislave je zrejmé, že oba sudy pri svojom rozhodovaní brali do úvahy iba dôkazy, ktoré boli vykonané v priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní, resp. na verejnom zasadnutí, na ktorom bol obvinený prítomný aj so svojím obhajcom JUDr. Namirom Alyasrym, a teda mali možnosť vyjadriť sa k jednotlivým dôkazom. Návrhy na doplnenie dokazovania zo strany obvineného a jeho obhajcu sudy zamietli, pretože neboli potrebné na objasnenie skutkového stavu. Išli nad rámec dokazovania, pričom nevykonanie navrhovaných dôkazov nemôže byť dôvodom na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por.

Dovolací dôvod v tomto prípade nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že súd nevykonával všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, prípadne že vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa predstáv obvineného. Skutočnosti, ktoré uvádza obvinený vo svojom dovolaní, sú iba opakovaním jeho námietok, ktoré uviedol už pred okresným aj krajským súdom, pričom obidva sudy sa v dostatočnej miere s predmetnými námietkami dôvodne vysporiadali a dovolací súd považuje ich odôvodnenia aj rozhodnutia za správne a v súlade so zákonom, pričom dovolací súd je viazaný týmto zisteným skutkovým stavom, tak ako ho ustálil okresný a krajský súd.

V tomto smere najvyšší súd považoval za potrebné dodať, že je na rozhodnutí súdu zväziť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., ako aj práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak popri sebe stoja viaceré dôkazy, dovolací súd nie je oprávnený sa vyjadrovať k výberu dôkazov súdmi nižšieho stupňa. To znamená, že v predmetnej trestnej veci dovolací súd nemohol zaujať stanovisko k správnosti, resp. k nesprávnosti aplikácie jednotlivých dôkazov.

S poukázaním na vyššie uvedené dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nebol naplnený.

Obvinený ďalej uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu. Vzhľadom k námietkam obvineného, že nevie písať ani čítať arabským písmom, teda niečo ešte latinkou, ako aj to, že neabsolvoval ani len základnú školu, je potrebné poukázať na skutočnosť, že v zápisnici o výsluchu obvineného z 11. februára 2015 (č.l. 8-10) obvinený po poučení uviedol, že tlmočníka nežiada ani obhajcu si nevolí, pričom na Slovensku žije s prestávkami asi 11 rokov, slovenský jazyk ovláda slovom aj písmom, do školy nechodil, avšak čítať a písať vie, je Kurd a tam nechodia do školy, k veci odmietol vypovedať, avšak zápisnicu podpísal bez výhrad, z čoho vyplýva, že obvinený si vedel svoje právo na obhajobu realizovať sám bez pomoci obhajcu.

Podľa dovolacieho súdu okresný aj krajský súd správne vyhodnotili a odôvodnili, že v prípade obvineného sa nejednalo o prípad povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 Tr. por. Ani námietky obvineného nie sú spôsobilé naplniť predmetný dovolací dôvod, pretože v danom konaní nedošlo k žiadnemu vážnemu porušeniu práva na obhajobu obvineného spôsobilého naplniť namietaný dovolací dôvod, nakoľko obvinenému bol pôvodne opatrením Okresného súdu Bratislava V z 29. januára 2017, sp. zn. 1 Tp 9/2017 (č.l. 9) ustanovený obhajca Mgr. Marek Para, ktorého ustanovenie bolo neskôr zrušené opatrením Okresného súdu Bratislava V zo 6. februára 2017, sp. zn. 7 Tp 20/2017, nakoľko obvinený si sám zvolil svojho obhajcu JUDr. Namira Alyasryho, PhD., a to na základe plnomocenstva z 31. januára 2017 (č.l. 13), ktorý ho zastupoval v priebehu celého trestného konania, ako aj v dovolacom konaní (č.l. 614).

V rámci konania mohol obvinený aj so svojím obhajcom plne uplatňovať svoje procesné práva v súlade s jeho právom na obhajobu garantovaným v čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Dovolací súd teda žiadne porušenie práva na obhajobu v predmetnej veci nezistil.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného H. G. G. podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok